

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: Udrag fra En anden Afften Bøn, vden Rijm

Citation: Sthen, Hans Christensen: "En liden Vandrebog", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 31. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-sthen01val-shoot-idm140299313990480.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

Jeg tacker dig O Hellige oc Barmhiertige gode Gud, ved Iesum Christum oc den Hellig Aand, at du i denne Dag saa naadelig haffuer beuaret mig, Oc alt det| mig tilkommer, At ingen ond skeffne eller Wlycke haffuer fordærffuet mig: At du haffuer affverget den grumme Fiendis List oc huasse Pile, som flyer midt om liuß Dag. O HERre, dersom ieg haffuer faldet, oc besmittet mig i nogen maade, met groff Synd oc Last, som ingen kand vide huor offte hand snubler, Da beder ieg om Forladelse oc Naade, for Iesu Christi skyld. Oc effterdi at Tiden nu er, at legge sig til Soffns oc Huile, Oc ieg icke veed, om ieg kand leffue denne Nat offuer, Thi| Søffnen er Dødens Broder, Derfor beder ieg dig O HERRE, Omkring giff mig met dine Hellige Engles Varetegt oc Beuebnelse, at ieg maa rolig oc sødelig soffue, oc huile disse trette oc tunge Lemmer, at Sathan ingen mact eller Ræt skal faa offuer mig. Beuare mig HERRE, oc beskærme mig vnder dine Vinger, som en flittig Høne sine smaa oc wfløge Vnger oc Kyllinge: Du est min Fader, ieg er dit Barn, Lad mig kaldis din, oc være din i Liff oc Død. Oc naar mine Øyen| tager Søffn til sig, Da lad mit Hierte altid vaage til dig, Lad intet Spøgerj, eller daarlige Drømme, forskrecke eller forstyrre mit sind oc Hierte. Ieg betal mit Liff oc min Siel, mine N. met all min Velfært, Oc alt det ieg haffuer, som du aff Naade haffuer vndt mig, i dine Hænder: Oc lige som et spæt Barn soffuer 32 sødelige i sin Moders Arme, saa lad mig huile tryggelige i dit Skiød oc din foruaring, Oc i Morgen igien opuaagne karsk oc sund, at ieg da, som nu, maa tacke oc prjse dig til Euig|tid, oc naar døden kommer met sin sidste stund, vær da min Beskærmelse oc faste Slot: Stat mig trolig bj, at ieg maa ende mit Liff Christelig oc vel, oc skillis her fra i en salig stund oc time, oc hensoffue i din Bekiendelse oc paakaldelse, wbehindret fra all verdsens forgængelighed, oc icke pjnes lenge. Siden, naar den sidste Basune skal blæse oc liude: staar op i døde, etc. O rætferdige Gud, lad din mildhed beuare mig, at ieg maa blifue en delactig lem i dit himmelske rige, for Iesu Christi skyld. Gud styrcke oc hielpe mig til liff oc | siel: hans naffn vere benedidet til euig tid Amen.